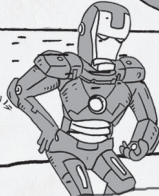
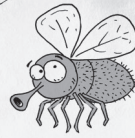
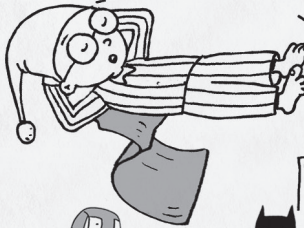

SESSİZ SAKİN'İN
GÜRÜLTÜLÜ MACERALARI

bu nasıl
süper
kahraman?

MELİH TUĞTAĞ
ÇAĞRI CEBECİ

GENÇ HAYAT

Melih Tuğtağ

Huuop!

Selam gençler!

Ben, Melih Tuğtağ. Doğduğum tarih için 1987 diyorlar. Doğduğum zamanı hatırlamadığım için bu konuda anneme ve babama güveniyorum.

Doğma büyüme İstanbulluyum; ama "Nerelisin?" dersiniz, adettendir diye, "Elazığlıyım" derim.

İstanbul Teknik Üniversitesi 'nde uzun yıllar Jeofizik Mühendisliği okudum. (Uzun yıllar hakikatten uzunmuş. Bunu öğrendim...) Sonra baktım ki benden mühendis olmayacak, ben de yazar oldum.

Çağrı Cebeci

Aydın 'da doğdu. Ailecek Ankara 'ya taşındılar ki kendisi bu sırada 4 yaşındaydı. Sonra İstanbul 'a geldiler. Liseye giderken güldüğü her şeyi karikatür olarak çizmeye başladı. İlk karikatürü 1991 yılında, Avni dergisinde yayınlandı. Kazandığı ilk parayla kendine hemen yeni bir tarama ucu aldı.

1993 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi 'ne girdi. Sırasıyla Ustura, Gırgır, Amele ve Cafcaf dergilerinde çizimler yaptı... TRT Çocuk Dergisi 'nin Sanat Yönetmenliği görevini yaptı. Son 2 yıldır çizgi filmler yapan bir şirketi var.

Çağrı Cebeci ünlü şair, yazar ve fikir insanı olan Dilaver Cebeci 'nin oğludur. 3 küçük yeğeni vardır ve karikatürlerini önce onlara gösterir. Eğer gülüyorlarsa çizmeye devam eder...

Nerden Çıktı Bu Kitaplar Ya Hu?

Güzel bir sonbahar günü yayınevimizde, bir sohbet esnasında ortaya çıktı bu fikir: "Neden bizim de yerli bir kahramanımız olmasın ki?" Genel müdüründen yayın yönetmenine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine kadar bütün ekip düşündük, taşındık. Ve karar verdik. Evet evet! Uçan, kaçan, süper güçleri olan kahramanlara inat, her şeyiyle bizden, bizim gibi olan; bizim gibi konuşan, düşünen, yaşayan bir kahramanımız olmalıydı.

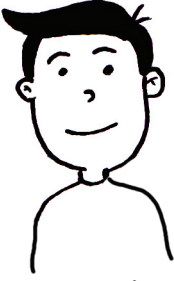
Hemen yazarımız Melih Tuğtağ ve çizerimiz Çağrı Cebeci'yle paylaştık bu fikrimizi. Aylarca çalıştık, çabaladık, yorulduk. En sonunda biraz üşengeç, biraz tembel, biraz meraklı, çokça hayalci ve oldukça sempatik bir Sessiz Sakin çıktı karşımıza.

Adı Sessiz Sakin olsa da maceraları gürültülü, eğlenceli ve heyecanlı. Onu öyle seveceksiniz ki o sizin de Cankadaşınız olacak.

Saygılar...

GENÇ HAYAT

Aksi abim
Coşkun Sakin

Kahraman annem
Sakine Sakin

Üşengeç ben
Sessiz Sakin

Koleksiyoncu babam
Selim Sakin

Tonton babaannem
Saniye Sakin

Mahallenin sevimlisi kardeşim
Gizem Sakin

Merhaba Cankadařlar.

Ben, Sessiz Sakin.

Adım Sessiz, soyadım Sakin.

İçinizden biriyim.

Tanıştığınıza memnun oldunuz mu?

Őu an çok ũşeniyorum ama bir ara eminim ben de memnun olacağım.

Merhaba Cankadařlar, size yine uyumayı övmeye geldim!

"Yine mi?" demeyin. Elimde değil, sürekli övesim geliyor! Biliyorum, ne kadar övsem de bir faydası yok. Sonuçta, sürekli uyumamız mümkün değil. Elbet bir gün uyanacağız! Benimki biraz da imkânsız istemek zaten...

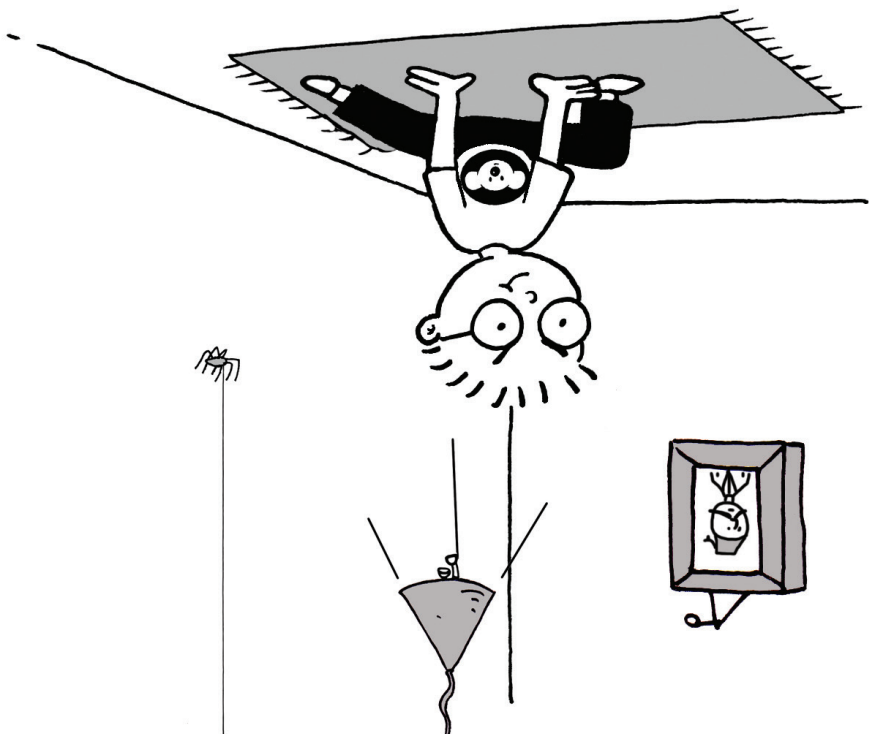
"Uyumak" denilen güzelliğe bu açıdan bakınca, bir süper kahraman özelliği gibi duruyor aslında değil mi? Öyle ya, süper kahramanlar da hep doğaüstü güçler kullanarak imkânsız olanı başardıklarını iddia ederler!

Bu arada, size daha önce süper kahramanları ne kadar çok sevdiğimden bahsetmiş miydim hiç?

Aaa, hiç bahsetmedim mi yoksa?

Bir zamanlar ben, süper kahramanların neredeyse hepsiyle tanışmıştım hem de!

Örümcekle Adam, Çoksüpermen, Ela Dev Adam, Yarasa-dam ve daha kimler kimler...

BÖLÜM 1
SÜPER
KAHRAMANCILIK
ANONİM ŞİRKETİ

Sizin de arkadaşlarınızla aranızda, sadece size özel olan şeyler var mı? Mesela bizim kendi aramızda apayrı bir dilimiz ve apayrı oyunlarımız vardır. Üstelik çoğu zaman, bizden başka hiç kimse ne konuştuğumuzu ve ne yaptığımızı anlamaz bile! Galiba kendimizi böyle özel hissediyoruz. Bu sebeple, bizi kimsenin anlamaması da hoşumuza gidiyor.

Mesela ben, özel şifreli bir dil üretmiştim bir keresinde. Çok acayip bir dildi hem de! Ben, Taşkın ve Cafer dışında kimse anlayamıyordu bu dili. Durun, size de anlatayım. Ama söz verin bana, aramızda kalacak Cankadaşlarım...

Öncelikle şunu söyleyeyim ki bu dil, aslında bir alfabe oyunu. Her harfin, şöyle bir sayı değeri var:

A=1	H=10	Ö=19	Y=28
B=2	I=11	P=20	Z=29
C=3	i=12	R=21	
Ç=4	J=13	S=22	
D=5	K=14	Ş=23	
E=6	L=15	T=24	
F=7	M=16	U=25	
G=8	N=17	Ü=26	
Ğ=9	O=18	V=27	

Mesela acıktığımda, Taşkın'a özel dilimizde şöyle sesleniyordum:

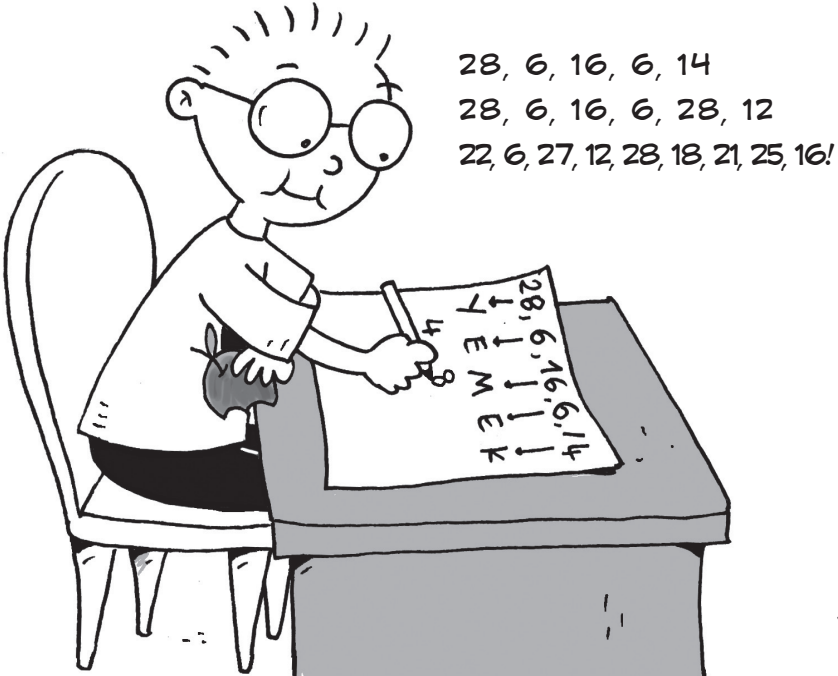
- 28, 6, 16, 6, 14 28, 12, 28, 6, 15, 12, 16

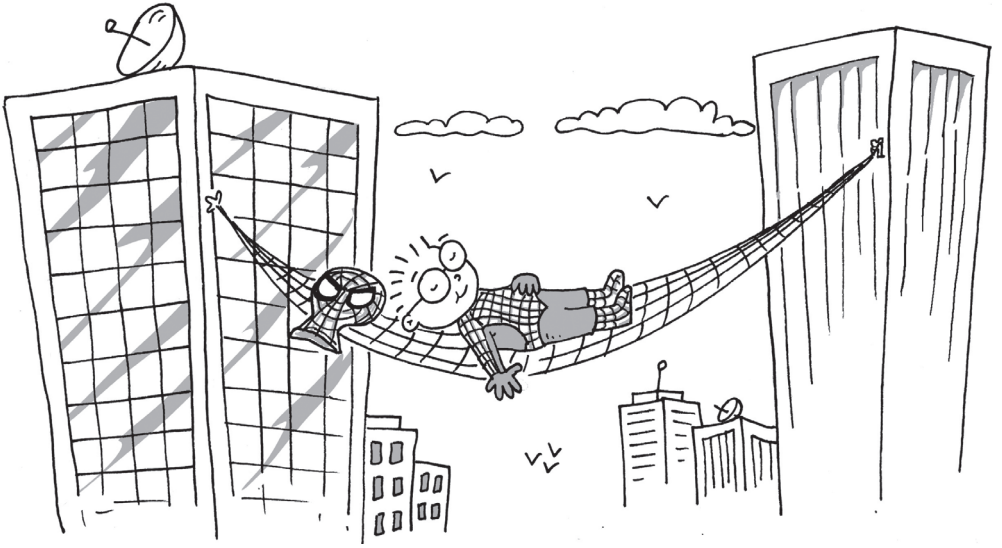
Ya da okulda, o günkü öğlen yemeğini beğenmediğimde ise şöyle:

- 2, 6, 9, 6, 17, 16, 6, 5, 12, 16

Taşkın sayıları tek tek not ediyor, kurduğum cümleyi özel dilimizden Türkçeye çeviriyordu. Duruma göre ya beraber kantine koşuyor ya da benim önümdeki yemeği de o yiyordu. Taşkın pek çok, pek müthiş bir arkadaş! (Taşkın, bu yazdıklarımı okuyorsun değil mi? Sonra, "Beni niye hiç övmüyorsun?" diye kızma bana. Bak, övdüm de övdüm şimdi!)

Yemek yemek sizce de müthiş bir şey değil mi? Haydi, bir kez de gizli dilimizle söyleyeyim bu sevgimi:

Bugün Hangi Süper Kahramansın?

Kimsenin anlamadığı, sadece bizim ne olduğunu bildiğimiz oyunlardan biri ise şu: "Bugün hangi süper kahramansın?"

Belki biliyorsunuzdur, ben oldum olası süper kahramanlara karşı çok ilgiliyimdir.

Ben de süperim aslında; ama kahraman değilim. O yüzden kahraman olan süperler, çok ilgimi çekerler!

Mesela Örümceklili Adam'ı hepiniz tanıyorsunuzdur. Hani bir bayram günü, sıradan bir adamın elini bir örümcek öpüyor da, adam örümcek özellikleri kazanıyor falan filan... O adamı düşünsenize, istediği zaman kendine bir hamak ya da yatak kurabilir. Hem de organik, el örmesi. Müthiş!

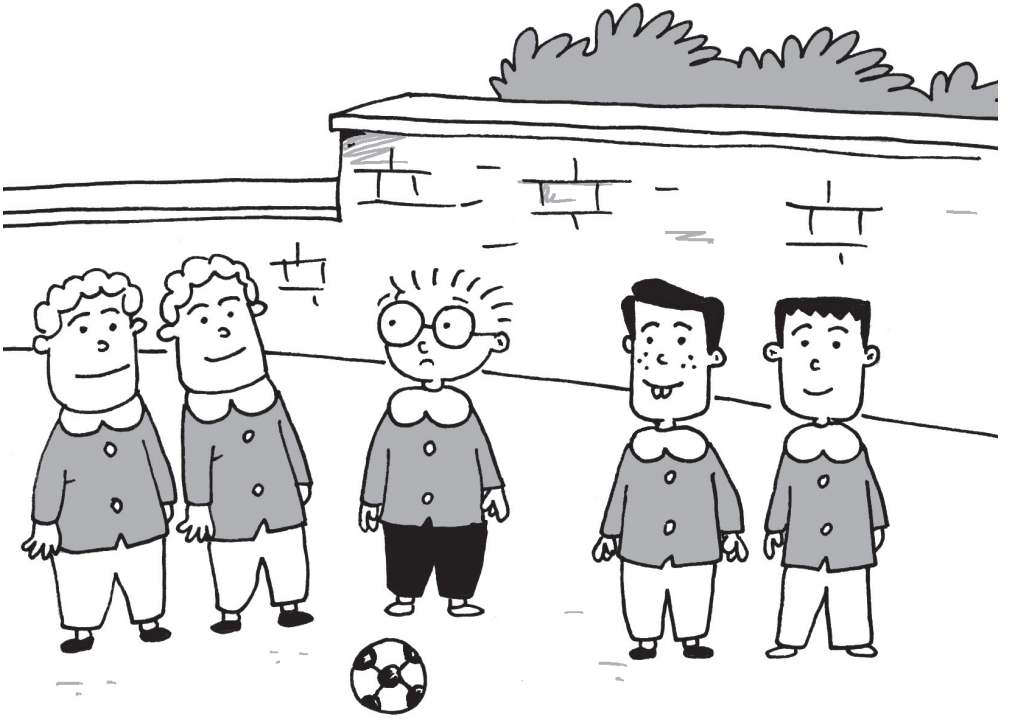
Şimdi oyunumuza dönelim...

"Bugün hangi süper kahramansın?" oyunu için, önce bir süper kahraman listesi hazırlamak gerekiyor. Sonra, listedeki kahramanlar ufak kâğıtlara yazılıp kura çekilecek. Kurada hangi süper kahraman çekildiyse, kura çeken kişi tüm gün o kahramanmış gibi davranacak. Son kural da şu: Bu oyundan ve kimin kim olduğundan başkalarına bahsetmek yasak!

Bu oyun sayesinde kimsenin anlamadığı, ama sadece bizim anladığımız çok acayip diyaloglar yaşanabiliyor.

Mesela bir keresinde ben, Cafer ve Taşkın aramızda kura çekmiştik. Bana, kızınca ela renkli bir deve dönüşen Ela Dev Adam çıkmıştı.

Teneffüste bahçeye indik. Ahmet ve Mehmet de bizimle beraberdi. İki kardeşler, "Maç yapalım!" diye tutturdular. "Siz oynayın, ben izlerim." dedim. Yok! "Sen de oyna!" diye ısrar ettiler. "Bak Cankadaşım," dedim, "Koşmak hiç bana göre değil. Herkes bilir ki ben, kovalanmadıkça koşmamak gerektiğine inanırım!" Ama ikizler inat ettiler:

- Hadi ama Sessiz, bir kere koş. Şu topa var gücünle bir kere vur! Sen de seveceksin...

- İsrar etmesenize ya! İstemiyorum işte. Bir saat koşup yorulacağım. Sonra bir saat de bunun yorgunluğunu atmak sürer. Etti mi size iki saat? Ben o iki saatte en az elli sayfa kitap okurum. Yetmez, bir de üstüne bir saat uyurum. Ooooh!

- Yaaa, hadi ama Sessiz! Oyunbozanlık yapma. Bir kişi eksik var kadroda. Gel işte.

- Aaaaa, kızıyorum bak!

O sırada lafa Cafer girmişti:

- Arkadaşlar, Sessiz'in bir anda boyu mu uzadı ne?

Süper kahramancılık oyunundan haberi olmayan Ahmet ve Mehmet, hiçbir şey anlamamıştı tabii. Beni baştan aşacağı süzdüler:

- Yooo...

Taşkın ve Cafer, numaralarına devam ediyorlardı:

- Evet, evet hâlâ büyüyor. Sanki omuzları da genişliyor... Hatta, ayağı dev gibi oldu!

- Bu ayada Sessiz, senin gözleyin ela mıydı hep?

Ahmet ve Mehmet, konuşulardan hiçbir şey anlamıyorlardı. Uzun uzun gözlerime bakıp kaldılar. Gözlerim tabii ki kahverengiydi!

